

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De hydropico et exhortatione ad humilitatem et misericordia[m] ca. cvj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Euangelica

quia dñs in hoc verbo: et h̄c p̄met nob̄s
et in futuro, q.d. Vobis reseruare de rebus
vel tr̄is ad solaciū v̄te, de sup̄stuo facite ro-
bis amicos Qd̄ em̄ v̄tra necessaria v̄teret̄
netur, nec primi necessitatibus eroga pecu-
nia est iniquitas, s̄ p̄tra equitatem. In ea em̄
nō seruam̄ eq̄tate quā p̄ximo debem̄ quē
sc̄z sc̄ nos diligere tenemur Et nota q̄ non
oēs paup̄es possūt nos recipere in eterna ta-
beracula, sed q̄ largimur h̄is recipiemur
ab angelis, bonuz est m̄ eligere bonos pau-
peres cū possum⁹. Et adiecit dñs. Seruus
sciens voluntatē dñi sui et nō facies eā plas-
gis vapulabit multis, q̄ aut nō agnouit va-
pulabit paucis. Multū p̄ter hoc auertunt
aurēne audiat̄ verbū dei, sed h̄i non nescien-
tes sed contemptores indicantur

De denario diurno,

La. CV

Vic Domīnus

Apponit eis similitudinē de patres fa-
miliis q̄ cōduxit operarios i v̄lo
nē suā ex denario diurno. Cūq; nō nisi qn̄
q̄ bore diei ibi nūnerē: tñ oēs sb̄ intelligūt
sc̄ etates t̄ ipsi q̄ hoīs. In vndeclina em̄
d̄nta et secta eras vel c̄ltas intelligitur. In
eade q̄s senect̄ et decrepita. Identitas siq̄
dem denarij candē p̄pervitatem notat. Nulli⁹
en vita ibi brevior aut longior erit alia sed
idē oīa in oīo notatur in ea. De murmu-
re vero recipiētiū dīci p̄t, q̄r ibi nō erū mur-
mur inuidentū: sed ammirantiū de magni-
tudine p̄mij. Solet em̄ murmur q̄nq; accipi
p̄ diffusionē vocum. Uel p̄t trahit murmur
ad statu p̄tem. Interrogatio vero cur pas-
res fecisset in gl̄ia ad futurū. Causam em̄ di-
lationis ch̄i a gl̄ia p̄ q̄ poruerūt murmuraz
re antiq̄ tūc demū scienc̄ quā nūq; sciunt
les ne sine nob̄s glorificaretur. Ammiratioz
ne aut̄ eo p̄ de causa cognita exp̄llit dñs sub
interrogatiōe. An nō licet mihi facere quod
volo. Post p̄cludens parabolā ait. Sicerūt
nonissimi p̄mi et p̄mi nouissimi. i. iudei et gē-
tes equabutur i ingressu regni celoz, q̄r nul-
lus intravit v̄lq; in septimā etatē quiescentiūz
q̄ incepit plene in affectione. In resurrectiōe
q̄ corporoz electi ciuiuscūq; etatis vel t̄pis v̄l-
bominis equabutur. nisi forte pauci ante re-
surrexerint quasi priuilegiati. Quidam tamē

quia in hac parabo
la legi. An oculus
tu⁹ nequā ē, et i fine,
Muli se vocati pau-
ci p̄ electi: dicit la-
borates i vinea oēs
fideles ciuiuscūq; te-
poris vel etatis q̄ru⁹

quidā boni: alij p̄ malū, et vocat accipiet̄ es
cū murmure malos putates se pl̄ acceptu-
ros, et q̄r p̄ores fuerit in ecclia vel t̄pe v̄l'di
gnitate etiā plus alijs accepturos. De q̄b p̄
pheta dicit. Cadet a latere tuo mille et decez
milia a dextris tuis. Et dñs in euāgeliō dīc
se dictiū talib⁹. Nescio vos Quāvis etiā d̄
eisde v̄deaſ k̄mo fieri. sc̄z de accipientib⁹ de-
nariū iñ fīm regulā r̄conij d̄ diversis ibi agi-
tur, sc̄z de accipientib⁹ et nō accipientib⁹ sed
putantib⁹ se accepturos: sed tūc nec putabūt
nec accipiet̄. Uel p̄t eē syneresis, q̄r si vellēt
p̄m̄ murmurare posset r̄onabiliiter murmur
ez̄ cōprīmi.

De hydropico et exhortatiōe ad humilitā-
tem et misericordiā.

Capitulum. CVI.

Z factū est cum

e sabbato māducaret panē i domo
culusdā principis phariseoz erat
an eū hydropic⁹. Est autē hydropis aq̄sus
humor succutaneus de vicio velice nat⁹ cū
inflatiōe et fetido abh̄stu. Obfusabāt at pha-
risei ielsuz si sabbato curaret. Cūq; q̄sillz ab eis
si licet sabbato curare: et tacuisse apprehe-
sum languidū sanauit. Post p̄baut licere cu-
rare, q̄r p̄c̄ lapsum in p̄tētē dīc sabbati et
trahit. Mirū aut̄ erat q̄r de curationib⁹ i sab-
bato eū arguebat. Habet em̄ in traditionib⁹
suis determinata opez genera circit. Ite, a q̄
bus vacandū ē sabbato: inter q̄ nō est cura-
tio maxime q̄ fit solo p̄bo: sic dñs sepe cura-
bat. Dicebat aut̄ etiā ad inuitatos parabolā.
Cū inuitatus fueris ad nuptias nō discum-
bas in primo loco. Cōtra superbiā phariseo-
rum humilitatē docebat. Et nota q̄r hoc nō
est parabolā: sed potius exemplū vñ⁹ op̄is
humilitē faciēdi. Qd̄ q̄a ideo p̄ponit vt ad si-
militudinē eius cetera flant, parabolā vo-
cur quasi similitudo in exemplo. Illū asit q̄
cum inuitauerat monebat ad misericordiāz
dicēs. Cum facis prandū noli inuitare eos.

E

Historia

gnatos et dñites: sed pauperes. Non dominas amicorū invitatione: sed voluntatē luxuriosc vivendi vel edendi. et se inuicē reuinuit adī. ex eo qđ dñs ait hic. Retribueſ el̄ tibi in resurrectiōe iustor. Et qđā de dicum bentiōb̄ intulit Beati qđ manducabit panē i regno dei. Errauis cherim̄ dñces etiā corporale ibi futurā refectionē sicut hō creatus est immortalis: nō tñ sine ciborū alimonia.

Q̄ in encenūs voluerunt iudei lapidare iclum. Capl. CVII.

Secta sunt autē

f encenia ī bierosolymis et byems erat Encenia dicunt̄ q̄si enhenea a neos qđ est noui. et sonat innouatores. et ē ibi intentiū. qđ subuentionē notat qui sc̄z all̄ qua dom⁹ aut vas aut vestis a cōi v̄su ad celeb̄tē et diuinū v̄sum subuebit. qđ latin⁹ dīc dedicationē. Tū hebreus vocat dedicationē inchoationē v̄lus noueret: vt cū p̄mo in habita⁹ nouā domū: aut iduim⁹ nouā veste. Hic aut̄ encenia vocant̄ festa dedicatiōis tēpli qđ annuatim siebat. Hoc aut̄ festū nō ad p̄mā vel sc̄dām dedicationē tēpli spectabat: sed ad tertū. Prima em̄ fuit ī autūno: qđ salomon dedicauit tēplū decima die septēbris et v̄lqz ad tēplū illius euerione siebat qđ annis duo festa eadē die. dedicatio sc̄z et explatio. Cū p̄o reecificatiū fuit tēplū a redemtib̄ de babylone dedicatiū est in vere. tñ. dic mariti id ē. tñ. luna. Cum aut̄ antioch⁹ epiphaneis polluiisset templū sordib⁹ idoloz et p̄phanaſet v̄tensilla ei⁹. iudas machabe⁹ fil⁹ asamoni de genere sacerdotali mūdauit templū. et restituī v̄tensilla ī loeſ suis. et q̄i dedicauit il̄ lud. xxv. die decebris. Et hec dedicatio ī die bus ieu obſuabatur ī byeme. Forte adhuc hoc est festū luminū apud iudeos qđ et ioseph⁹ testat̄ etiā sub machabeis vocatiū hunc dīc: dīc luminū. Et ambulabat ieu ī tēplo ī porticu salomonis. Poie tēpli sepe vocatur portic⁹ tēpli. vt hic. In templū ei nō ascē debat nisi ministri tēpli. Portic⁹ aut̄ illa dicebatur templū salomonis ī qđ solebat stare ad oxādū. in qđ ī die dedicatiōis erexit colunā ereā. supra quā orauit flexis genib⁹: cū tñ iudei soleant̄ stare cū orant̄. Et dicerūt iudei. Quoniamq; aias nr̄as tollis. si tu es ch̄is dīc nob̄ palā. Ideo querebat̄ qđ si se ch̄im dices et tenerem̄ eu. tanḡ cōtra augustum. se eris-

gentem. Ideo ch̄is responsum tempore uit dñces Loquor vobis et nō creditis, ope ra qđ ego facio testimonii perhibent de me. Lunq; dīsſer. ego et pater vñū sumus. sus tulerunt iudei lapides ut laceret in eū. Curs qđ dicissent se velle eum lapidare p̄ blasphemia. qđ cum esset homo dei se faciebat. dīc. Quia scriptura hōes dīcit deos; v̄tib⁹ Ego dīci: dñ̄ es̄tis et filij eccl̄i omnes. Ergo m̄to magis qđ pater miscrat in mūdu dīcipio tēst̄ de: cū tñ dīcas homo deus. et verbū dī dissimilit̄. Hac ambiguitate nois trā eū mitigauit. Querebant ergo eū apprehendere. et expūt̄ de manib⁹ eoz. et ab h̄iſt̄ rōda n̄ ybi erat iōannes baptizans primū. Dereſuscitatione lazari.

Capl. CVIII.

Rat autē quidā

e languēs lazari a bethania dīc stello marie et marthe. Cū aut̄ ac cepisset lazari iffirmari qđ nūcū sororum ait. Infirmitas hec nō est ad mortē. ad eū sc̄dū tinendū ī morte. et māsit ī eodē loco duob⁹ dieb⁹ quosq; īq; quatriū impleret. Tūcāt̄ discipulis. Eamus ī indeā itez. Qui dīc rūr. Judei volebāt te lapidare t̄ itērū vadis illuc. Ieus aut̄ dīcit se esse q̄si dīc. et ipso q̄ si. tñ. horas. et ideo nō erat eis timēdu ī coire. Et nota. qđ si iudas adhuc erat bon⁹. n̄c hora dīc erat. et si iaz malus p̄ matthia sub stituto ei dīctū ē. Dīc̄ et aliter. qđ. Putas tēdeos p̄seuerare ī volūtate me lapidandū. Sicut hore mirabilēs sunt: sic et affec̄ bo minū. Et etiā sepl̄ miratur ī die cor bois q̄ hore. Et q̄ ambulat̄ in die. ī pace sic et ego vos: nō offendit aliquē. et tō securi camus. Et addidit. Lazar⁹ mortu⁹ ē et gāndeō p̄ter vos. qđ nō era iōi qđ dñ̄ eis lōge posita indi cat roborat̄ fides eoz. Rediit ergo ieu ī bethania cū discipulis suis. et martha occurrē ei extra castellū. Et aduocata maria multis bierosolymis p̄sentibus qui venerāt̄ ad cō solandas sorores: veniſt̄ ad monumen̄ Bethaniala cū nū dista tū. et advoce ieu nō a h̄iſt̄ nūſt̄ stadijs. cv ſolū ſuſcitat̄ est. ſed p̄ tñt̄ lic̄ ligarus iſtit̄is. Multi ḡd iudeis ad phariseos abicrū et nūcianerū q̄ vide rat̄. et celebris erat sermo de eo apud iudeos. Multi em̄ tā ascēderāt̄ ad dīc festū reſanci-

